

Slovo o prezidentských voľbách

vdp. Štefan Mordel

3. apríla 2024 ✚ *Politika* ✚ *Komentár*

Zdroj: wikimedia commons

O pár dní sa znovu postavíme k volebným urnám a dáme hlas kandidátovi na úrad prezidenta, ktorý nás bude zastupovať a reprezentovať vo svete. Z tohto dôvodu je nevyhnutné spoznať ako kandidát, ktorému dám svoj hlas, zmýšľa, aké hodnoty uznáva a či má predpoklady tie hodnoty aj rešpektovať a v spoločnosti uplatňovať.

Myslím, že nemusím zdôrazňovať, že naša spoločnosť je zmietaná protichodnými prúdmi, ktoré doteraz naša história nepamätá. Ide tu hlavne o tzv. mainstream, čiže hlavný prúd, v ktorom sa presadzuje ideológia LGBTI, sobáše osôb rovnakého pohlavia a predovšetkým indiferentizmus, kde náboženstvo sa chápe ako len čisto okrajová záležitosť, ktorá už nemá nijaký vplyv na život jednotlivca i spoločnosti. Sú to tzv. nové hodnoty, ktoré presadzuje v súčasnosti neomarxizmus, ktorý nachádza živnú pôdu zvlášť na Západe a odtiaľ sa šíri vehementne aj k nám.

Vráťme sa však ku našim prezidentským kandidátom; pozorne som si vypočul na TA3 rozhovor oboch kandidátov v druhom kole p. Pellegriniho i p. Korčoka. Obaja dostali rovnakú otázku, totiž či podpíšu zákon o manželstve osôb rovnakého pohlavia. Odpovede ma zaujali a vidím ich ako kľúčové, lebo to rozhodne, akým smerom sa bude uberať slovenská pospolitosť v budúcnosti.

Pán Pellegrini odpovedal, že naša spoločnosť nie je pripravená na takúto zmenu a preto túto tému nebudú otvárať. Pán Korčok naproti tomu bol toho názoru, že naša spoločnosť je pripravená na prijatie takého zákona, len politici nie sú na to pripravení. Tento postoj je skutočne signifikantný.

Čo mi z toho vychádza? Pohľad pána Korčoka, ktorého tak okázalo podporuje KDH, je umocnený práve jeho postojom. Podporuje pána Korčoka na úrad prezidenta a to ho utvrdzuje v presvedčení, že naša spoločnosť na prijatie takého zákona je už pripravená, veď ho podporujú kresťania v KDH.

A čo napokon z toho vyplýva? Zdá sa, že nie je to veľmi lichotivé pre nás kresťanov. Je zvláštne, že pána Korčoka podporila vo veľkej miere Orava, kde sa udržala ešte živá kresťanská viera. A prečo práve oni mu dali svoj hlas? Preto, lebo im to odporučilo vedenie KDH? Alebo títo kresťania sú už na takej úrovni, že bez

váhania prijímú takéto manželstvá, hoci kresťanská viera to zásadne odmieta? Tu povstáva otázka, aká je teda kvalita nášho kresťanstva? Je to tak, že nevie „pravá ruka, čo robí ľavá?“ Alebo kresťania už dospeli na takú úroveň, že už v tom nevidia problém?

Domnievam sa, že túto našu situáciu veľmi dobre vystihuje román z roku 1930, ktorý je zvlášť aktuálny dnes a v našom prostredí. Román napísal Kosmas Flama pod názvom „*Athanasius kommt in Grosstadt oder die Tiergrube*“, (Atanáz prichádza do veľkomesta, alebo zvieracia jama). Tomuto románu by sme mohli skutočne dať prívlastok „prorocký“. Autor tu opisuje veľkomesto, ktoré sa volá Teilopa. Je to veľké moderné mesto, kde už Boh nemá nijaké miesto. Výrazy, ktoré mali duchovný význam boli zo slovníka odstránené. Pojmy ako duša a prirodzený zákon boli radikálne vylúčené; láska bola degradovaná na sex a spoločnosti vládne diktatúra techniky.

V tomto meste žije ešte hŕstka ľudí, ktorí čosi počuli o Kristovi a nazývajú sa Kristiáni. Títo Kristiáni však už nežijú podľa evanjelia ani nezachovávajú Božie prikázania. Celkom sa prispôbili svetu. Žijú neustále v kompromise so svojím svedomím. A práve týmto kompromisným kresťanom adresuje Atanáz veľmi prísne slová:

„Chcete byť deťmi svetla, ale nechcete sa vzdať tmy, ktorá vládne vo svete. Mali by ste veriť v pokánie, ale veríte v šťastie novej doby. Mali by ste hovoriť o milosti, ale radšej hovoríte o pokroku ľudstva. Mali by ste hlásať Boha, ale kázate radšej o človeku a o ľudstve. Nazývate sa po Kristovi, ale skôr by ste sa mali nazývať po Pilátovi, ktorý odsúdil Krista, hoci vedel, že je nevinný. Ste samá skazenosť, pretože väzíte uprostred. Chcete byť uprostred medzi svetlom a tmou, medzi Kristom a Beliálom, ktorý vládne vo svete. Ste majstrami kompromisu a idete so svetom. Hovorím vám: odíďte radšej do sveta a opusťte Majstra, ktorého kráľovstvo nie je z tohto sveta.“

Nad týmito riadkami by sa mali zamyslieť zvlášť predstavitelia politického zoskupenia, ktoré nesie vo svojom názve „kresťanské“. Viem, že viacerí budú na tieto moje slová reagovať s hnevom a nenávisťou, ako mi to jeden veľký horlivec napísal, že píše „bez úcty“, lebo si ju vraj nezasluhujem, lebo som napísal kritické slová na adresu KDĽH. Uvedomujem si, že jestvuje aj iná úcta, o ktorej hovorí sám Ježiš: „Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec.“ (Jn 12,26)

Takže na záver moja skromná otázka: Komu to slúži naše Kresťanskodemokratické hnutie, keď vyzvalo svojich voličov, (čiže veriach na Slovensku), aby dali svoj hlas prezidentskému kandidátovi, ktorý je presvedčený, že na Slovensku je už spoločnosť pripravená na registrované partnerstvá a je pripravený takýto zákon podpísať? Bojím sa, že má čiastočne pravdu! Ale, to je práve to, čo nevydáva dobré svedectvo o našej kresťanskej viere. Byť kresťanom, znamená byť verným Kristovi, alebo sa aspoň o túto vernosť usilovať. V tomto sú Kristove slová jasné: „Kde som ja, tam bude aj môj služobník.“ Potom dodáva, že ten, kto zostane v službe verný, toho si uctí sám Boh Otec. Je to úžasná perspektíva, ale stoja o ňu naši kresťania? Nie je im bližšia vízia budúcnosti, ktorú ponúka sekularizovaný svet ako vízia Evanjelia? Odpoveď nech si už dá sám čitateľ.

Štefan Mordel pre Christianitas

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/slovo-o-prezidentskych-volbach/>

